

Суб'єкт права на конституційну скаргу – приватне підприємство „Імені Калашника“ (далі – Підприємство) – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), положення частини першої статті 134 Земельного кодексу України від 25 жовтня 2001 року № 2768–III (далі – ЗК України), згідно з яким „земельні ділянки державної чи комунальної власності або права на них (оренда, суперфіцій, емфітевзис), у тому числі з розташованими на них об'єктами нерухомого майна державної або комунальної власності, підлягають продажу окремими лотами на конкурентних засадах (земельних торгах), крім випадків, встановлених частиною другою цієї статті“.

Автор клопотання вважає, що вказане положення ЗК України „обмежує та звужує права власника або землекористувача сусідньої земельної ділянки на отримання права користування нею на умовах земельного сервітуту, шляхом встановлення обов'язку щодо проведення земельних торгів, хоча сам по собі сервітут можливий лише для певного кола суб'єктів та прав, тобто виключає конкурс як такий“. На думку Підприємства, укладення договору земельного сервітуту без проведення земельних торгів, вважається у правозастосовній практиці порушенням (не дотриманням) вимог частини першої статті 134 ЗК України, внаслідок виявлення якого судами України землекористувач втрачає право на земельну ділянку, яка була надана йому на умовах земельного сервітуту, що, в свою чергу, суперечить принципу забезпечення захисту прав усіх суб'єктів господарювання, закріпленому в частині першій статті 13 Конституції України.